

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 25. srpna 2020 v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Lukáše Korpase a soudců JUDr. Zdeňky Mitošinkové a JUDr. Jitky Tomsové v trestní věci obžalovaného: [REDAKCE] narozený [REDAKCE] o odvolání **obžalovaného** proti rozsudku Okresního soudu v Liberci ze dne 9.1.2020, č.j. 2 T 23/2019-273

takto:

Podle § 258 odst. 1 písm. d/ odst. 2 tr. řádu se napadený rozsudek **zrušuje** v obou výrocích o trestech a podle § 259 odst. 3 tr. řádu se **nově rozhoduje tak**, že se

obžalovaný [REDAKCE]

odsuzuje

podle § 175 odst. 2 tr. zákoníku za užití § 43 odst. 2 tr. zákoníku k **souhrnnému trestu odnětí svobody** v trvání **čtyř /4/ let**.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se obžalovaný pro výkon tohoto trestu zařazuje do věznice s **ostrahou**.

Podle § 43 odst. 2 trestního zákoníku se **ruší** výrok o trestu z rozsudku Okresního soudu v Liberci ze dne 21. 5. 2019, č. j. 7 T 35/2019-270, ve znění rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočky v Liberci ze dne 27. 6. 2019, č.j. 55 To 275/2019-307, jakož i všechna další rozhodnutí, na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo tímto zrušením, pozbyla podkladu.

Jinak zůstává napadený rozsudek **nezměněn**.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem byl obžalovaný [REDAKCE] uznán vinným skutky, že
1. v přesně nezjištěné době od července 2017, poté, co odmítla jeho milostný návrh, nejméně do dubna 2018 v Liberci, v ulici [REDAKCE] opakovaně vyhledával poškozenou [REDAKCE]

Shodu s prvopisem potvrzuje Petra Plhalová.

██████████, narozenou ██████████, postával přede dveřmi jejího bytu a poslouchal, co právě dělá a kam se chystá, potají ji následoval, když odcházela mimo domov, pozoroval ji z okna, když odjížděla vozidlem, a pokřikoval na ni vulgarismy, nejméně patnáctkrát zastrčil párátko do zámku od dveří jejího bytu, důsledkem čehož nemohla byt odemknout, nejméně ve dvou případech byla nucena přivolat zámečníka za účelem zpřístupnění bytu a v pěti případech musela zámek vyměnit, s četností téměř denně v různou denní i noční dobu vypínal pomocí pojistek na chodbě přívod elektřiny do jejího bytu, takže byla nucena přivolat svého bývalého přítele, aby jí elektřinu zprovoznil, neboť sama se v noci bála z bytu vyjít, rozkopal jí tašku s nákupem, nejméně desetkrát v nočních hodinách zvonil na poškozenou domovním zvonkem, do něhož vsunul zápalku či ho přelepil izolepou, pomohl dveře jejího bytu a nejméně ve třech případech na ně pomocí svého spermatu lepil obrázky žen s vypálenýma očima, do její poštovní schránky vhodil exkrement, nezletilé dceři poškozené, ██████████, narozené dne ██████████, hrozil, že zařídí, aby byla umístěna do dětského domova, dále dne 18. 2. 2018 ve 23:15 hodin v Liberci, v ulici ██████████ poté, co poškozená vystoupila z výtahu, k ní přistoupil, objal ji tak, že jednu ruku jí dal na záda a druhou dal na její hýždě a takto ji mlčky natlačil směrem ke skladu na chodbě, vzrušeně dýchal a ztopořeným penisem se třel o její stehno, přestože poškozená opakovaně hlasitě křičela, ať ji nechá být a pustí ji, líbal ji na krku, jednou rukou ji přes oblečení mačkal levé prso a druhou rukou sáhl na její přirození a svého jednání zanechal až poté, co poškozená zakřičela, že zavolá policii, přičemž vzhledem k dlouhodobosti a stupňování tohoto jednání v poškozené vzbudil obavu o její život a zdraví, proto posléze přestala nevycházet ze svého bytu, přestala docházet do zaměstnání, přechodně i s dětmi bydlela u kamarádky nebo žádala své přátele, aby ji domů doprovázeli, a chování obžalovaného negativně dopadlo i na její dceru ██████████, která se bála chodit domů a snažila se chovat tak, aby obžalovaný nevěděl, že je doma,

2. v blíže nezjištěné době od dubna 2018 do srpna 2018 v Liberci, v ulici ██████████ opakovaně hrozil poškozenému ██████████, narozenému dne ██████████, že by se mu mohlo stát něco zlého, že ho zabije, že jednoho dne do něj vrazí nůž, že ho dostane zpátky do vězení a že na něj pošle „cikány,“ čímž obžalovaný v poškozeném vzhledem k předchozímu jednání vůči poškozené ██████████ vzbudil obavu, že své výhrůžky skutečné,

Soud prvního stupně jednání obžalovaného pod bodem 1. napadeného rozsudku právně kvalifikoval jednak jako přečin nebezpečného pronásledování podle § 354 odst. 1 písm. a), b), d) tr. zákoníku a jednak jako přečin znásilnění podle § 185 odst. 1 tr. zákoníku, a jednání pod bodem 2. napadeného rozsudku právně kvalifikoval jako přečin nebezpečného vyhrožování podle § 353 odst. 1 tr. zákoníku, a v trestní sazbě § 185 odst. 1 tr. zákoníku za užití § 43 odst. 2 tr. zákoníku obžalovanému za skutek pod bodem 1. napadeného rozsudku uložil souhrnný trest odnětí svobody v trvání 20 měsíců, pro jehož výkon jej podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku zařadil do věznice s ostrahou, a to za současného zrušení výroku o trestu z trestního příkazu Okresního soudu v Liberci ze dne 15.5.2018, č.j. 5 T 48/2018-50, jakož i všech navazujících výroků na výrok o trestu. Za skutek pod bodem 2. napadeného rozsudku soud prvního stupně v trestní sazbě § 175 odst. 2 tr. zákoníku za užití § 43 odst. 2 tr. zákoníku obžalovanému uložil další souhrnný trest odnětí svobody v trvání 3 a půl let, pro jehož výkon jej podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku zařadil do věznice s ostrahou, a to za současného zrušení výroku o trestu z rozsudku Okresního soudu v Liberci ze dne 21.5.2019, č.j. 7 T 35/2019-270, jakož i všech navazujících výroků na výrok o trestu. Dále soud prvního stupně podle § 229 odst. 1 tr. řádu poškozené ██████████ a ██████████ odkázal s jejich nároky na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Shodu s prvopisem potvrzuje Petra Plhalová.

1. Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný odvolání směřující do všech výroků napadeného rozsudku, kdy soudu prvního stupně vytknul, že ve věci učinil nesprávné skutkové závěry, a to jednak s ohledem na skutečnost, že při nich vycházel z důkazů, které nebyly obstarány zákonným způsobem, obsah provedených důkazů v jeho neprospěch deformoval, a neopatřil a neprovedl v řízení důkazy, které by podporovaly jeho skutkovou verzi. V těchto souvislostech obžalovaný zdůraznil, že byl jeho výslech v přípravné fázi řízení proveden bez přítomnosti obhájce a pod nátlakem, kdy se částečně doznal k jednání, kterého se nedopustil. Dále namítl, že při výslechu poškozené nebyl proveden test na ovlivnění návykovými a psychotropními látkami. K hodnocení obsahu důkazů soudem prvního stupně namítl, že bylo nekriticky vycházeno z výpovědi poškozené, jejích přátel a sousedů, kteří se proti němu spikli, a nepravdivě jej označují za pachatele skutků. Stejně tak k nepravdivé výpovědi byla zmanipulována dcera poškozené. Přitom motivací jednání poškozené je msta za to, že jí důvodně před orgány státní správy označil za narkomanku, která nedostatečně pečuje o své děti a odmítal od ní převzít jako protislužbu za svoji pomoc peníze, drogy či jiné věci. Obžalovaný navrhl, aby bylo dokazování doplněno jeho výsledkem na detektoru lži, a opatřením znaleckého posudku k původci rukopisu na útržku papíru s ručně psaným písmem, který předložil poškozený [REDAKCE]. K uloženým trestům obžalovaný namítl jejich nepřiměřenost, neboť mu dozorujícím státním zástupcem byly navrhovány alternativní tresty nespojené s přímým výkonem nepodmíněného trestu odnětí svobody. Z těchto důvodů navrhl, aby byl v odvolacím řízení obžaloby zproštěn a skutkové závěry učiněny na podkladě jeho výpovědi a výpovědi jeho matky. Na případ, že by byl uznán vinným ze spáchání trestné činnosti, navrhl, aby mu byly uloženy tresty nespojené s přímým výkonem trestu odnětí svobody.
2. Krajský soud z podnětu včas a řádně podaného odvolání podle § 254 odst. 1 tr. řádu přezkoumal správnost postupu řízení, které vyhlášení napadeného rozsudku předcházelo, jakož i všechny výroky napadeného rozsudku a následně dospěl k těmto závěrům.
3. V úvodu musí krajský soud konstatovat, že v průběhu řízení před soudem prvního stupně neshledal žádné procesní vady či pochybení, které by měly vliv na správnost a zákonnost napadeného rozsudku. Hlavní líčení proběhlo plně v souladu s trestním řádem při zachování všech práv obžalovaného a nebyly zjištěny žádné důvody, pro které by bylo třeba reagovat postupem dle § 258 odst. 1 písm. a) tr. řádu a napadený rozsudek zrušit. Právo na obhajobu obžalovaného nebylo v řízení dotčeno provedením jeho výslechu bez přítomnosti obhájce v přípravné fázi řízení, jak nedůvodně obžalovaný namítal, neboť v jeho případě se nevznikly ve smyslu ustanovení § 36 a násl. tr. řádu důvody nutné obhajoby, a jestliže si obžalovaný obhájce sám nezvolil ve smyslu ustanovení § 37 a násl. tr. řádu, mohl jeho výslech bez přítomnosti obhájce v přípravné fázi řízení proběhnout. Přitom krajský soud musí zdůraznit, že usnesení o zahájení trestního stíhání bylo obžalovanému v projednávané věci doručeno dne 3.9.2018 (viz. č.l. 1 až 3. spisu) a jeho výslech v postavení obviněného proběhl dne 4.9.2018 s plným poučením o jeho procesních právech, včetně práva zvolit si pro řízení obhájce, kdy výslovně prohlásil, že si obhájce nevolí (viz č.l. 15 baž 18 spisu). Námitku obžalovaného ve smyslu krácení jeho práva na obhajobu je tak třeba označit za nedůvodnou. Rovněž pak je nedůvodná námitka obžalovaného o provedení výslechu poškozené [REDAKCE] bez testu na ovlivnění omamnými a psychotropními látkami, kdy z žádného záznamu o její výpovědi v průběhu celého trestního stíhání obžalovaného nevyplývá, že by v době procesních úkonů byla pod vlivem nějaké omamné či psychotropní látky. Za situace, kdy v řízení nebylo pochyb o způsobitelném psychickém rozpoložení poškozené ohledně její schopnosti reprodukovat prožité události, kdy v jejím chování a vystupování v průběhu jednotlivých výslechů se neprojeví žádné známky ovlivnění

těmito látkami, nelze provedený důkaz v podobě její výpovědi procesně zpochybňovat ve smyslu námitek obžalovaného, že poškozená nebyla podrobena testu na omamné a psychotropní látky a tudíž je snížena validita obsahu její výpovědi. Krajský soud tak námitky obžalovaného stran procesních vad jeho trestního stíhání shledal zcela nedůvodnými.

4. Soud prvního stupně pak v rámci hlavních líčení provedl všechny nabízející se a potřebné důkazy pro řádné zjištění skutkového stavu, kdy v tomto směru dostál podmínkám ustanovení § 2 odst. 5 tr. řádu, neboť dokazování provedl v rozsahu, který mu umožnil ve věci učinit skutkové závěry, o nichž dle krajského soudu nevznikly žádné důvodné pochybnosti. K návrhům obžalovaného vzneseným v průběhu odvolacího řízení na doplnění dokazování musí krajský soud konstatovat, že se jedná o návrhy, které jsou buď, jak bude níže rozvedeno, pro posouzení skutkového stavu věci nadbytečné, nepodstatné či v současné fázi řízení již nedosažitelné. Z těchto důvodů pak krajský soud návrhu obžalovaného na doplnění dokazování nevyhověl.
5. Krajský soud se rovněž při věcném přezkumu napadeného rozsudku zcela ztotožnil i s postupem soudu prvního stupně stran volného hodnocení důkazů v intencích § 2 odst. 6 tr. řádu, kdy je třeba zdůraznit, že krajský soud je v podstatě skutkovými závěry soudu prvního stupně vázán, pakliže zásadním způsobem nevybočují z pravidel formální logiky, mají svůj odraz v provedených důkazech a nepomíjí rozhodné skutečnosti z nich vyvěrající. Takové nedostatky však soudu prvního stupně v rámci hodnocení provedených důkazů ve vztahu k žádnému z projednávaných skutků rozhodně vyčítat nelze, ač se obžalovaný, a to zcela nekriticky, domnívá o opaku. Soud prvního stupně v rámci volného hodnocení důkazů dospěl ke zcela spolehlivému a správnému závěru, že se skutky staly tak, jak vymezeno ve výroku napadeného rozsudku, a že se jich dopustil právě obžalovaný. Krajský soud se nemohl ztotožnit s námitkou obžalovaného, že provedené důkazy skutkové závěry soudu prvního stupně nepodporují, že jde o spiknutí svědků vůči jeho osobě, a že trestní stíhání nemá reálný základ, kdy takového závěru se obžalovaný dovolával na podkladě své výpovědi učiněné v řízení před soudem a na podkladě výpovědi jeho matky [REDAKCE]. Nicméně v této souvislosti je třeba konstatovat, že obhajoba obžalovaného byla v řízení důkazně zcela izolována, neměla svoji oporu ani ve výpovědi obžalovaného z přípravné fáze řízení či ve výpovědi jeho matky v postavení svědka. Naproti tomu výpověď poškozené [REDAKCE] byla v řízení důkazně provázána se zbylými ve věci provedenými důkazy, a částečně i s výpovědí obžalovaného z přípravné fáze řízení a s výpovědí matky obžalovaného. Dle krajského soudu tak v řízení absentoval důkazní podklad k závěru, který v řízení uplatňoval obžalovaný, že výpověď poškozené [REDAKCE] je nepravdivá či nevěrohodná. Krajský soud se naopak plně ztotožnil se závěrem soudu prvního stupně, že na straně poškozené [REDAKCE] nebyly shledány snahy k reprodukci prožitých událostí v rozporu s vlastními prožitky. Poškozená [REDAKCE] se průběžně stran jednání obžalovaného svěchovala svému okolí, a sice písemně [REDAKCE] osobně [REDAKCE], [REDAKCE] a [REDAKCE], kdy tito svědci vypověděli, že projevy chování poškozené [REDAKCE] odpovídaly sdělovaným informacím. Navíc svědci [REDAKCE] a [REDAKCE] byli sami účastní jednání obžalovaného, neboť poškozenou opakovaně doprovázeli pro její obavy z obžalovaného domů, svědkyně [REDAKCE] i za úplatu na odvoz taxikem. Svědek [REDAKCE] řešil vyhozené pojistky, poškození zámku vstupních dveří do bytu poškozené, viděl opakovaně na dveřích nalepené porno obrázky, hlídal děti poškozené. Svědkyně [REDAKCE] byla přítomna situaci, kdy obžalovaný poškozenou sledoval a následně na ni dělal gesta při jejím odjezdu autobusem, zaznamenala opakované poškození zámku u vstupních dveří od bytu poškozené, viděla na dveřích nalepené porno obrázky. Svědkyně [REDAKCE] si všimla opakovaného poškozování poštovní schránky poškozené, znečištění této schránky výkaly, Výpověď poškozené

██████████ pak měla v řízení důkazní oporu i ve výpovědi její dcery ██████████ která rovněž popsala vypínání elektřiny, zablokovaný zvonek, zablokovaný zámek dveří, obrázky na dveřích, incident na chodbě domu, kdy měla matka vysypaný nákup a ležela na zemi. Rovněž pak z jejího psychického rozpoložení při zajištění výsledku lze dovozovat, že sdělovaný průběh skutkových okolností skutečně prožila. Svědci včetně ██████████ stvrdili špatný psychický stav poškozené ██████████ a její dcery a jejich strach z obžalovaného. Krom svého okolí poškozená jednání obžalovaného do detailů shodně jako v trestním řízení popisovala i orgánům státní správy, kdy ke stížnostem obžalovaného na její způsob výchovy dětí u ní probíhaly pravidelné kontroly OSPODU. K obhajobě obžalovaného uplatněné v řízení před soudem a v odvolacím řízení musí krajský soud namítnout, že tato nemá dostatečnou důkazní oporu ve výpovědi obžalovaného z přípravné fáze řízení, neboť obžalovaný se částečně ke spáchání skutků doznal, kdy připustil, že poškozené skutečně strkal sirky do zámku, vyhazoval pojistky a polepoval zvonek izolepou. Z výpovědi matky obžalovaného, svědkyně ██████████, vyplývá, že této se obžalovaný svěřil s tím, že poškozené dal do zámku 2x párátka, a 2x jí vyhodil pojistky, a asi 2x nalepil na dveře porno obrázků a nastříkal tam sperma. Přitom při sdělování těchto informací matce, které se do značné míry shodovaly s částečným doznáním obžalovaného v přípravné fázi řízení na protokol o výsledku obviněného, není možno usuzovat na jakýkoliv psychický nátlak činěný na obžalovaného, kterým obžalovaný vysvětluje v tomto smyslu rozpory ve svých procesně použitelných výpovědích. Rovněž pak z výpovědi matky obžalovaného vyplývá, že mezi obžalovaným a poškozenou došlo ke konfliktu na chodbě před dveřmi ohledně tašky s věcmi, kdy svědkyně ██████████ připustila, že obžalovaný poškozené zlehka do tašky kopl a z ní se vysypaly věci. Přitom obžalovaný kategoricky vyloučil, že by se poškozené či jejich věci dotkl. Výpovědi obžalovaného a jeho matky se pak zásadním způsobem rozcházejí v tom, jaký byl po nastěhování poškozené do bytového domu vztah obžalovaného k poškozené, kdy svědkyně ██████████ připustila, že žádala poškozenou, aby s obžalovaným nepočítala jako s partnerem, jinak bude mít problémy. K obžalovaným nabízenému vysvětlení postoje poškozené ██████████ v řízení nutno dodat, že šetřením OSPODU nebylo nikdy zaznamenána jakákoliv výtky ke způsobu, jakým poškozená ██████████ vychovávala své děti. Naproti tomu vysvětlení poškozené, že se k ní obžalovaný takto choval proto, že odmítla jeho návrh na partnerský vztah, nutno dodat, že v tomto směru má skutková verze presentovaná poškozenou ██████████ svůj odraz nejen ve výpovědích svědků ██████████ ale rovněž ve výpovědi matky obžalovaného a v kopii obsahu internetové diskuze nazvané „Chci sousedku, jak na ní?“, do níž uživatel pod přezdívkou ██████████ dne 17.5.2017 v 20.53 hodin učinil příspěvek ve znění: „Veřejně se přiznám, že miluju ██████████ z Liberci. Je jí 33, má 3 letou dcerku a 12 letou holčičku, má blond vlasy a modré oči 176cm.“ Přitom musí krajský soud zdůraznit, že na OSPOD bylo první oznámení ze strany obžalovaného na nedostatečnou péči poškozené o děti podáno v srpnu 2017, jak vyplývá ze zprávy MML oddělení OSPOD, tudíž se nenabízí žádné smysluplné vysvětlení stran pisatele shora uvedeného internetového příspěvku, než že jej napsal obžalovaný, neboť poškozená 3 měsíce před tím, než na ní podal obžalovaný stížnost na OSPOD, neměla ve smyslu obhajoby obžalovaného důvod konstruovat proti obžalovanému nějaké smyšlené skutečnosti. Navíc obžalovaným předestřený motiv, pro který má dle obžalovaného poškozená ██████████ vypovídat v trestním řízení nepravdivě, nikterak nevysvětluje, proč by měli další svědci skutkovou verzi poškozené potvrzovat, a pod tíhou trestněprávní odpovědnosti vypovídat nepravdivě, když ve vztahu k nim obžalovaný žádné stížnosti nepodal a tudíž na jejich straně jakákoliv motivace k naříkanému jednání absentuje. Z uvedeného plyne, že obžalovaný měl na rozdíl od poškozené reálný motiv k pronásledování poškozené, v jejím obtěžování, čehož si všimli i obyvatelé domu či známí poškozené, v jejím osočení ze zanedbání péče, které bylo

OSPODEM vyhodnoceno jako nedůvodné, a následně v jejím fyzickém a sexuálním napadení. Stran částečného doznání obžalovaného ke stíhanému jednání, které má svoji oporu i ve výpovědi jeho matky [REDAKCE], musí krajský soud dodat, že odporuje elementárním principům logiky, aby se obžalovaný byť zčásti doznal ke stíhanému jednání, kdyby se jej nedopustil, neboť si každá svéprávná osoba musí být vědoma skutečnosti, že doznání ke stíhanému jednání vyvolá na její straně trestněprávní důsledky. Odporuje tak zdravému rozumu, aby se obžalovaný doznal k nespáchanému jen proto, aby mohl být v trestním řízení potrestán. Krajský soud nemohl shledat důvodnou ani námitku obžalovaného, že byl vyšetřujícími policisty k doznání donucen, neboť v takovém případě by se částečně se spácháním skutku nesvěřoval i své matce v nepřítomnosti policistů. Shodné závěry bylo možno ve věci učinit i ve vztahu k jednání obžalovaného vůči poškozenému [REDAKCE]. Rovněž u tohoto svědka nebylo v řízení shledáno žádný snah obžalovanému přitěžovat v rozporu s prožitými událostmi, kdy věrohodnost výpovědi poškozeného [REDAKCE] byla dále v řízení potvrzována výpovědí svědkyně [REDAKCE].

[REDAKCE] Ostatně i stran tohoto skutku obžalovaný a jeho matka konflikt obžalovaného s poškozenými připustili, byť za jiných okolností. V neposlední řadě musel krajský soud podotknout, že stíhané jednání plně koresponduje osobnostnímu profilu obžalovaného, neboť znaleckým posudkem MUDr. Jaroslava Tržického, znalce z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, bylo prokázáno, že u osoby obžalovaného byly shledány projevy nevyzrálosti, emoční nestability, egocentrického postoje, nadhodnocování svých schopností, snížené autokritičnosti a hysterie. Obžalovaný byl rovněž v minulosti odsouzen za násilnou trestnou činnost ve věci vedené u Okresního soudu v Liberci pod sp.zn. 4 T 228/2011, tudíž lze u něj dovodit sklony k syčení svých potřeb i prostřednictvím násilného jednání. Závěrem musí krajský soud konstatovat, že shledává jako zcela nepravděpodobné a tudíž nereálné, že by poškozená [REDAKCE] po řadu několika měsíců poškozovala a znečišťovala svůj majetek výkaly, vylepovala si na dveře porno obrázky, opakovaně žádala své známé o pomoc, předstírala před nimi neblahý psychický stav, platila kamarádce odvozy taxikem, dlouhodobě u kamarádky přespávala, manipulovala na úkor jejího duševního zdraví svoji dceru, sáhodlouze si dopisovala s MML, a to vše jen proto, aby se před svým odstěhováním z předmětného domu mohla obžalovanému pomstít prostřednictvím krivého obvinění, které by mohlo mít za důsledek její trestní odpovědnost. Takové jednání, které obžalovaný poškozené přisuzuje, dle krajského soudu zcela odporuje logické posloupnosti událostí a zejména pak shora nastíněné důkazní situaci v projednávané věci. Ze všech těchto důvodů krajský soud shledal shodně jako soud prvního stupně obhajobu obžalovaného důkazně zcela izolovanou, nevěrohodnou a nepravdivou, motivovanou snahou od své osoby nedůvodně odvrátit důsledky trestní odpovědnosti za spáchané jednání. Ve věci bylo za shora uvedeného důkazního stavu zcela nadbytečné provádět důkaz prostřednictvím nějakých kamerových záznamů z bezpečnostních kamer, které již dozajista nejsou uchovávány, nebo výsledku obžalovaného na detektoru lži, kdy takový důkazní prostředek nemá oporu v trestním řádu soudním. Rovněž pak je v řízení nadbytečné provádět důkaz znaleckým zkoumáním ručně psaného textu, který vydal poškozený [REDAKCE] neboť podstatou stíhaného skutku pod bodem 2. napadeného rozsudku není to, co měl obžalovaný poškozenému napsat, ale to, co mu verbálně sdělil při fyzickém konfliktu menší intenzity. Ze všech těchto důvodů neměl krajský soud ke skutkovým závěrům soudu prvního stupně žádných výhrad.

6. Krajský soud v napadené věci neměl žádných výhrad ani vůči právním závěrům soudu prvního stupně. Přechinu nebezpečného pronásledování podle § 354 odst. 1 písm. a), b), d) tr. zákoníku se dopustí ten, kdo jiného dlouhodobě pronásleduje tím, že vyhrožuje osobě jemu blízké jinou újmou, vyhledává jeho osobní blízkost, sleduje jej a omezuje jej v obvyklém způsobu života, a to

Shodu s prvopisem potvrzuje Petra Plhalová.

vše způsobem, který může vzbudit důvodnou obavu o život a zdraví druhého. Přechinu znásilnění podle § 185 odst. 1 tr. zákoníku se dopustí ten, kdo jiného násilím donutí k pohlavnímu styku. Přechinu nebezpečného vyhrožování podle § 353 odst. 1 tr. zákoníku se dopustí ten, kdo jinému vyhrožuje usmrcením takovým způsobem, že to může u poškozeného vzbudit důvodnou obavu. Soud prvního stupně velice podrobně a přesvědčivě v odůvodnění napadeného rozsudku vyjevil rozhodné skutečnosti ohledně naplnění formálních znaků uvedených trestných činů v souvislosti s jednáním obžalovaného. Na zcela vyčerpávající zdůvodnění právní kvalifikace skutku ze strany soudu prvního stupně se může krajský soud pro stručnost toliko odkázat, neboť by defakto jen opakoval argumentaci soudem prvního stupně již užitou. Ostatně obžalovaný ve své podstatě právní závěry soudu prvního stupně nikterak nerozporoval, neboť jeho obhajoba spočívala v tvrzení, že ke spáchání skutků vůbec nedošlo. Krajský soud se tak na základě přezkoumání věci ztotožnil se závěrem soudu prvního stupně, že obžalovaný svým jednáním naplnil všechny zákonodárcem stanovené znaky skutkových podstat shora uvedených úmyslných trestných činů.

7. Co se týče závěrů soudu prvního stupně o druhu a výměře trestu, tak ani ty nemůže krajský soud označit ve své podstatě za nepřiléhavé. Soud prvního stupně k okamžiku vyhlášení napadeného rozsudku rovněž volil správnou techniku ukládání dvou souhrnných trestů, nicméně krajský soud při přezkoumání věci zjistil novou skutečnost, kterou musel vážit jako předběžnou otázku prospívající obžalovanému, a sice, že ve věci vedené u Okresního soudu v Liberci pod sp.zn. 5 T 48/2018 nebylo do 1 roku od uplynutí zkušební doby, tedy do 1.6.2020, rozhodnuto o osvědčení či neosvědčení obžalovaného ve zkušební době podmíněného odsouzení, ačkoliv měl soud v dané věci nejpozději k listopadu 2019 shromážděny relevantní podklady ke skutkovému závěru, zda se obžalovaný ve zkušební době podmíněného odsouzení osvědčil či nikoliv. Takové rozhodnutí však do doby projednání nyní posuzované věci před krajským soudem neučinil. V uvedené nečinnosti Okresního soudu v Liberci ve věci vedené pod sp.zn. 5 T 48/2018 pak v žádném případě nelze dovozovat jakékoliv zavinění obžalovaného. Z předmětného spisu ani nevyplyvá, že by o osvědčení či neosvědčení obžalovaného mělo být rozhodováno v návaznosti na nyní posuzovanou věc. Za dané situace tak krajský soud musel ve věci učinit stran techniky ukládání trestu předběžný závěr o tom, že se obžalovaný dle ustanovení § 83 odst. 3 tr. zákoníku ve věci vedené u Okresního soudu v Liberci pod sp.zn. 5 T 48/2018 osvědčil ze zákona ve zkušební době podmíněného odsouzení s tím důsledkem, že se na obžalovaného hledí, jako by nebyl odsouzen. Z tohoto důvodu nemohlo být dle § 43 odst. 4 tr. zákoníku ustanovení o souhrnném trestu užito ve vztahu k odsouzení obžalovaného trestním příkazem Okresního soudu v Liberci ze dne 15.5.2018, č.j. 5 T 48/2018-50, jak učinil soud prvního stupně, ale toliko ve vztahu k jeho odsouzení rozsudkem Okresního soudu v Liberci ze dne 21.5.2019, č.j. 7 T 35/2019, jímž byl obžalovaný uznán vinným ze spáchání zločinu vydírání podle § 175 odst. 2 písm. e) tr. zákoníku a byl mu uložen podmíněný trest odnětí svobody v trvání 3et, podmíněně odložený na zkušební dobu v trvání 4 let za současného stanovení dohledu probačního úředníka, kdy zkušební doba mu plyne do 27.6.2023. Krajský soud tak dospěl v přezkoumávané věci stran techniky ukládání trestu k závěru, že ve věci lze obžalovanému namísto dvou souhrnných trestů uložit toliko jeden souhrnný trest za veškerou trestnou činnost projednávanou v přezkoumávané věci, která se sbíhá s odsouzením obžalovaného ve věci vedené u Okresního soudu v Liberci pod sp.zn. 7 T 35/2019, neboť nyní posuzovaného trestného jednání se obžalovaný dopustil před tím, než byl ve věci vedené u Okresního soudu v Liberci pod sp.zn. 7 T 35/2019 vyhlášen odsuzující rozsudek a uložený trest je takového charakteru, že k němu lze v době rozhodování krajského soudu přihlížet. Toliko z důvodu porušení ustanovení tr. zákoníku, k němuž však došlo až po vyhlášení napadeného rozsudku, krajskému soudu nezbylo, než do napadeného rozsudku zasáhnout ve smyslu ustanovení § 258 odst. 1 písm. d) tr. zákoníku. Při ukládání druhu a výše

trestu musel krajský soud zohlednit zásady uvedené v ustanovení § 43 odst. 2 tr. zákoníku ohledně tzv. souhrnného trestu, který je nutno uložit za trestný čin nejpřísněji trestný ze sbíhajících se trestných činů, při zachování tvrdosti již uloženého trestu, ve vztahu k němuž je souhrnný trest ukládán, a to za zrušení pravomocného výroku o již uloženém trestu. Nejpřísněji trestným ze sbíhajících se trestných činů je pak zločin vydírání podle § 175 odst. 2 tr. zákoníku, za nějž může soud jeho pachateli uložit trest odnětí svobody od 2 roku do 8 let. Stran stanovení druhu a výměry trestu krajský soud nově ve věci hodnotil všechny podstatné skutečnosti pro ukládání trestu, jak je vymezující ustanovení § 38 tr. zákoníku a § 39 tr. zákoníku. Přitom krajský soud vážil jak závažnost a povahu stíhané trestné činnosti, tak postoj obžalovaného k závadovému jednání, osobní poměry obžalovaného, jeho dosavadní způsob života a možnosti jeho nápravy. Obžalovanému v řízení polehčovalo, že s ohledem na charakter dosavadních odsouzení na něj je třeba hledět jako na netrestaného. Na druhou stranu mu přitěžovalo, že se trestné činnosti dopustil s rozmyslem (§ 42 a/tr. zákoníku), z pomsty za své odmítnutí poškozenou (§ 42 b/ tr. zákoníku), trestný čin nebezpečného pronásledování podle § 354 tr. zákoníku spáchal se zvláštní lstí (§ 42 c/ tr. zákoníku, kdy poškozenou nepravdivě osočil ze zanedbání péče o nezletilé děti a následně těmto i hrozil umístěním do dětského domova, trestný čin spáchal ke škodě dítěte (§ 42h/ tr. zákoníku) a spáchal více trestných činů (§ 42n/ tr. zákoníku). Společenská škodlivost jednání obžalovaného nebyla v řízení žádnou skutečností snižována, naopak byla zásadním způsobem zvyšována dobou páčání skutků a dopadem na duševní zdraví poškozené [redacted] a její dcery [redacted] kdy u obou byly svědky zaznamenávány po delší dobu projevy úzkosti a strachu z obžalovaného. Dále byla společenská škodlivost jednání obžalovaného zvyšována rovněž skutečností, že obžalovaný v minulosti již projevil sklony k páčání násilné trestné činnosti dosavadní instrumenty trestní politiky u něj nevedou ke změně hodnotového systému. O tom ostatně vypovídá i poslední zpráva Probační a mediační služby ČR (dále jen PMS) stran realizace dohledu nad obžalovaným, kdy účelu institutu dohledu u osoby obžalovaného před jeho vzetím do vazby pro jinou násilnou trestnou činnost nebylo dosahováno, Respektive obžalovaný se řádným způsobem dohledu probačního úředníka nepodroboval a PMS tak kategoricky rozporuje dosažení účelu trestu u jeho osoby za přispění působení této instituce. Krajský soud rovněž musel přihlídnout k určité gradaci protiprávního jednání obžalovaného, které se z počátečních banálních naschválů změnilo v trvalý stav a fyzické napadení poškozené zaměřené na ukojení sexuální potřeby obžalovaného. Z postoje obžalovaného ke stíhanému jednání lze vystopovat absolutní rezistenci k následkům jeho jednání v psychické a osobní sféře poškozených. Z postoje obžalovaného k podrobení se dohledu probačního úředníka pak lze na straně obžalovaného vystopovat trvalou nevoli jakkoliv se podrobit povinností s tímto druhem alternativního trestu spojeným. Krajskému soudu za těchto rozhodných okolností, při zachování požadavku tvrdosti ukládaného souhrnného trestu, nezbyvá než konstatovat, že účelu trestu nelze u osoby obžalovaného dosáhnout prostřednictvím podmíněného trestu odnětí svobody s dohledem, jehož výkon se před vzetím obžalovaného do vazby v jiné trestní věci zcela míjel účelem uloženého trestu, tedy posílení sociálních vazeb obžalovaného a jeho resocializace. Naopak se krajský soud ztotožnil se závěrem soudu prvního stupně v tom smyslu, že účelu trestu lze u obžalovaného dosáhnout toliko prostřednictvím zdůraznění represivní složky trestu, a to výkonem přímého trestu odnětí svobody. Za přiměřené všem okolnostem případu, osobě obžalovaného a zejména pak možnostem jeho nápravy krajský soud považoval trest odnětí svobody obžalovanému uložit ve druhé čtvrtině zákonné trestní sazby, a to ve výměře 4 let. Krajský soud v rámci nově ukládaného trestu shodně jako soud prvního stupně zařadil obžalovaného k výkonu trestu odnětí svobody podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku do věznice s ostrahou, neboť k tomu obžalovaný splňoval veškeré zákonné

předpoklady vymezené v napadeném rozsudku již soudem prvního stupně, kdy na odůvodnění napadeného rozsudku se lze v tomto pro stručnost odkázat.

8. K návrhu obžalovaného na uložení jiného druhu alternativního trestu než podmíněného trestu odnětí svobody s dohledem nutno dodat, že uložení toliko podmíněného trestu odnětí svobody bez stanovení dohledu by kolidovalo se zásadou tvrdosti již dříve uloženého trestu v rámci ukládání souhrnného trestu a za situace, kdy obžalovanému byl trest ukládán za zločin vydírání podle § 175 odst. 2 tr. zákoníku s trestní sazbou od 2 do 8 let, k navrhovanému postupu obžalovaným nebyl ani zákonný podklad, neboť tresty nespojené s přímým výkonem trestu odnětí svobody (alternativní tresty) lze dle ustanovení § 52 odst. 1 tr. zákoníku jako samostatné uložit toliko za přečiny, tedy trestné činy s trestní sazbou do 5 let.
9. Krajský soud na podkladě odvolání obžalovaného neměl žádných výhrad vůči postupu soudu prvního stupně stran adhezního řízení, kdy poškození, kteří se řádně a včas připojili se svými nároky na náhradu škody, byli odkázáni ve smyslu ustanovení § 229 odst. 1 tr. řádu na řízení ve věcech občanskoprávních, a to z důvodu, že neunesli důkazní břemeno k obhájení svého nároku.
10. Za dané situace krajský soud napadený rozsudek soudu prvního stupně zrušil toliko ve výroku o trestu, napravil techniku ukládání trestu za sbíhající se trestnou činnost s ohledem na změnu rozhodných skutečností po vyhlášení napadeného rozsudku, které nezavinil v projednávané věci soud prvního stupně, a obžalovanému nově uložil trest, když jinak krajský soud shledal odvolání obžalovaného nedůvodným, a proto ve zbytku zůstal napadený rozsudek nezměněn.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **není** další řádný opravný prostředek přípustný.

Proti tomuto rozhodnutí může obžalovaný a nejvyšší státní zástupce podat dovolání, a to do dvou měsíců od doručení tohoto rozhodnutí.

Dovolání se podává u soudu, který ve věci rozhodl v prvním stupni a o dovolání rozhoduje Nejvyšší soud České republiky.

Dovolání lze podat jen z důvodů uvedených v § 265b odst. 1 tr. řádu a dovolání není přípustné proti důvodům rozhodnutí.

Obžalovaný může podat dovolání pouze prostřednictvím svého obhájce, podání obžalovaného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť by takto bylo označeno.

V dovolání musí být vedle obecných náležitostí (§ 59 odst. 3 tr. řádu) podání uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu a z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu a odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) až l) tr. řádu, o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Rozsah, v němž je dovolání napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu lhůty k podání dovolání.

Liberec 25.08.2020

Mgr. Lukáš Korpas v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Petra Pilhalová.

Digitálně podepsal
Petra Pilhalová
Datum: 2020.09.04
07:47:24 +02'00'

